

Csontok radiokarbon és könnyű stabilizotóp-arány eredményeinek alkalmazási lehetőségei régészeti kutatásokban

Előadásunkban röviden a csontminták radiokarbon és könnyű stabilizotópos elemzését mutatjuk be. A minták izotópos elemzését egy intenzív tisztítási és kivonási eljárás előzi meg, amit a tömegspektrometriás mérés követ. A radiokarbon segítségével a minta korát, míg a szén stabilizotópok vizsgálatából ($d^{13}C$) általában az elfogyasztott növények C3-as, C4-es, vagy CAM típusú fotoszintetikus szén megkötési módjára, esetleges vízi eredetű táplálékra, illetve a környező erdőborítottság mértékére lehet következtetni. A nitrogén stabilizotóp-arány ($d^{15}N$) számos környezeti tényezőtől függ, és alapvető kapcsolatban van a földi nitrogén körforgással (elemi nitrogén, elérhető ionvegyületek). Régészeti alkalmazásokban egy élőlény által a táplálékláncban betöltött szintről, illetve szintén a vízi eredetű táplálék hatásáról tanúskodik.